Lietas Nr. C31429914
Lietas arhīva Nr. C-0511-16/13

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2016.gada 23.februārī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese L.Vazdiķe
ar tiesas sēžu sekretāru A.Kazāku
piedaloties zvērinātam advokātam E.Berķim
atklātā tiesas sēdē Rīgā, Baložu ielā 14, izskatīja civillietu SIA /NosaukumsA/ prasībā pret MSIA „/Nosaukums B/" par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2014.gada 4.augustā, vēlāk to grozot, prasītāja SIA „/Nosaukums A/" cēla tiesā prasību pret atbildētāju MSIA „/Nosaukums B/" par parāda piedziņu, kurā, pamatojoties uz Civillikuma 1934., 1940., 1587., 1590.pantu lūdzu piedzīt no MSIA „/Nosaukums B/" par labu SIA „/Nosaukums A/", parādu EUR 2638,20 un visus tiesāšanās izdevumus to faktiskajā apmērā.

Prasības pieteikumā norādīts, ka laika posmā no 2010.gada līdz 2012.gadam starp divām komercsabiedrībām notika sadarbība, cita starpā arī aizņēmēja un aizdevēja saistības. Tā, piemēram, 2011.gada 27.jūnijā starp prasītāju un atbildētāju tika noslēgts aizdevuma līgums saskaņā ar kuru laika posmā līdz 2011.gada 31.decembrim prasītājs uzņēmās aizdot un nodot atbildētāja lietošanā naudas līdzekļus summā LVL 5684 (EUR 8087,60). Atbilstoši līguma 2.2.punktam, aizņēmējam, t.i. atbildētājam lietā, bija jāatmaksā aizdevējam visa no aizdevēja saņemtā summa.

Prasītājs norāda, ka laika posmā no 2011.gada 27.jūnija līdz 2011.gada 12.decembrim prasītājs faktiski aizdeva atbildētājam un nodeva tā lietošanā pārskaitot uz viņa norēķinu kontu bankā summu LVL 5814,00, jeb EUR 8272,58. Aizdodot naudu prasītājs maksājuma uzdevumā norādīja mērķi „naudas atgriešana", kas bija saistīts ar to, ka prasītājs, lai nekļūdītos bankas konta norādē un ievērojot prasītāja valdes locekļu ierobežotās latviešu valodas zināšanas izmantoja vienreiz izmantotu maksājumu to ikreiz kopējot. Tajā pašā laikā starp abām komercsabiedrībām bija sadarbība, kuras ietvaros notika naudas aprite, piem., aizdevumu veidā. Šādu sadarbību puses uzskatīja par pieņemamu, starp līdzējiem strīda par naudas aprites mērķiem nebija, katrs maksājums tika atbilstoši faktiskajam mērķim iegrāmatots un atspoguļots grāmatvedībā, tostarp 2010.gada, 2011.gada, 2012.gada pārskatos un bilancē, kas iesniegti arī Valsts ieņēmumu dienestam.

Prasītāja norāda, ka uz prasības dienu atbildētājs ir parādā LVL 1854 jeb EUR 2638,20.

Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 28.novembra lēmumu ir pasludināts atbildētāja SIA „/Nosaukums B/" maksātnespējas process un tajā par administratoru iecelts /pers. B/. Maksātnespējas process ir uzsākts pamatojoties uz paša parādnieka tiesā iesniegto pieteikumu.

2014.gada 26.maijā prasītāja iesniedza MSIA „/Nosaukums B/" savu nenodrošinātā kreditora prasījumu par summu EUR 2638,20, kuru izvērtējot, sabiedrības administrators /pers. B/ (turpmāk – administrators), 2014.gada 28.maijā pamatojoties uz Maksātnespējas likuma 73.panta sesto daļu un 74.panta pirmo daļu, 75.panta pirmo daļu pieņēma lēmumu Nr.73-2/JS, ar kuru neatzina iesniegto nenodrošinātā kreditora prasījumu pilnā apmērā.

Nepiekrītot minētajam lēmumam, prasītājs vērsās tiesā ar sūdzību, lūdzot atcelt administratora lēmumu, taču ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 9.jūlija lēmumu lietā Nr.C31370114 ir noraidīta prasītāja iesniegtā sūdzība un dots laiks prasības sagatavošanai un iesniegšanai līdz 2014.gada 11.augustam.

Atbildētājs paskaidrojumos par prasību norāda, ka to neatzīst. Norāda, ka iepazīstoties ar atbildētāja bankas kontu pārskatiem, administrators konstatēja, ka MSIA „/Nosaukums B/" veikusi priekšapmaksas pārskaitījumus 2010. gada 30. augustā LVL 12 170,30 apmērā, kā arī citus maksājumus prasītāja norādītājā laika periodā. Kā maksājuma mērķis norādīts „priekšapmaksa saskaņā ar FR 01.08.2010". Ņemot vērā, ka no maksājuma uzdevuma nebija saprotams, kādas preces vai pakalpojumus prasītāja ir piegādājusi atbildētājai, administrators vēlējās noskaidrot, par ko veikti pārskaitījumi, līdz ar ko administrators nosūtīja vēstuli Prasītājai ar lūgumu sniegt informāciju.

Atbilde netika saņemta. Norāda, ka jau 2014. gada 28. maija lēmumā Nr. 73-2/JS, ar kuru tika nolemts neatzīt prasītāja iesniegto nenodrošinātā kreditora prasījumu pilnā apmērā par summu EUR 2638,20 apmērā, tika norādīts, ka no aizdevumu izsniegšanu pamatojošiem norēķinu konta izrakstiem kopā uz 31 lpp. jeb maksājuma uzdevumiem neizriet, ka SIA „/Nosaukums A/" tik tiešām izsniegusi aizdevumu MSIA „/Nosaukums B/", jo kā veikto maksājumu mērķis norādīts „naudas atgriešana". Tādējādi administrators secināja, ka nauda nav tikusi aizdota, bet gan tieši pretēji - atdota atpakaļ.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāvis zvērināts advokāts E.Berķis prasību uzturēja uz tajā norādītajiem argumentiem, lūdza apmierināt.

Atbildētāja pārstāve /pers. D/ tiesas sēdē prasību pilnā apmērā atzina, par ko parakstījusies tiesas sēdes protokola pielikumā.

Motīvu daļa

Noklausoties pušu paskaidrojumus un pārbaudot lietas materiālus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Civilprocesa likuma 193.panta sestā daļa paredz gadījumos, kad atbildētājs pilnībā atzinis prasību, sprieduma motīvu daļā iekļaut tikai norādi uz normatīvajiem aktiem, pēc kuriem tiesa vadījusies.

No lietas materiāliem redzams, ka 2011.gada 27.jūnijā starp pusēm noslēgts aizdevuma līgums, saskaņā ar kuru, laika posmā līdz 2011.gada 31.decembrim prasītājs uzņēmās aizdot un nodot atbildētāja lietošanā naudas līdzekļus summā EUR 8087,60.

Civillikuma 1934.pants noteic, ka ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Atbilstoši Civillikuma 1943.panta noteikumiem, aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Prasītāja norāda, ka uz prasības celšanas dienu atbildētājs saskaņā ar aizdevuma līgumu nav norēķinājies un atbildētāja parāds pēc minētā līguma ir 2638,20 *euro*.

Civillikuma 1587.pants noteic, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus. Savukārt Civillikuma 1590.pants paredz, ka

katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu (..).

Ievērojot to, ka atbildētāja pārstāve tiesas sēdē prasību pilnībā atzinusi, tiesai nav pamata apšaubīt prasības pieteikumā norādītos argumentus un vadoties no Civillikuma 1934., 1943., 1587. un 1590.panta tiesa atzīst prasību par pamatotu un pilnā apmērā apmierināmu.

Bez tam, atbilstoši Civilprocesa likuma 195.pantam, prasītājai nosakāmas tiesības saņemt no atbildētājas 6% gadā no piespriestās, bet nepiedzītās pamatparāda summas līdz sprieduma izpildei, jo saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu gadījumos, kad likums noteic aprēķināt likumiskos procentus, tas nolikts pa seši no simta gadā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmajai daļai, kas noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus proporcionāli apmierināto prasījumu apmēram, no atbildētājas prasītājas labā piespriežami prasītāja samaksātie tiesas izdevumi – valsts nodeva 340,27 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro*. Bez tam, ievērojot Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta „a" apakšpunktu, otro daļu, ņemot vērā, ka prasītājam radušos izdevumi advokāta palīdzības samaksai nepārsniedz minētā panta ceturtās daļas noteikto apmēru (lietas 97.lapa), no atbildētājas par labu prasītājam piespriežami minētie izdevumi prasītāja norādītajā apmērā – 193,60 *euro*.

No lietas materiāliem redzams, ka lietā radušies papildus ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kas nav samaksāti līdz lietas izskatīšanai un saskaņā ar lietā esošo izziņu ir 14,49 *euro*. Atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta un 39.panta pirmās daļas 5.punkta noteikumiem, minētie izdevumi piespriežami no atbildētāja valsts labā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]panta noteikumiem atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 41.-42., 44., 92. - 94., 97., 189.-195., 204.[1]pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt.

Piedzīt no MSIA „/Nosaukums B/", vienotais reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, par labu SIA „/Nosaukums A/", vienotais reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, parādu 2638,20 *euro,* tiesas izdevumus 344,97 *euro*, ar lietas vešanu saistītos izdevumus 193,60 *euro*, kopā 3176,77 *euro* (trīs tūkstoši simtu septiņdesmit seši *euro*, 77 centi).

Noteikt SIA „/Nosaukums A/", vienotais reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt 6 (sešus) procentus gadā no piespriestās, bet nepiedzītās pamatparāda summas, nosakot, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Piedzīt no MSIA „/Nosaukums B/", vienotais reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 14,49 *euro* (četrpadsmit *euro*, 49 centi), kas jāiemaksā šādā kontā: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods: TRELLV22, konta Nr. LV51TREL2190458019000, Iemaksas mērķis: 21499, civillieta Nr. C31429914.

Noteikt termiņu atbildētājai sprieduma daļā par tiesas izdevumu piedziņu labprātīgai izpildei – 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, nosakot, ka maksājumus apstiprinoši dokumenti sprieduma labprātīgai izpildei noteiktajā termiņā iesniedzami Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma teksta sastādīšanas dienas – 2016.gada 8.marta, Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese /personiskais paraksts/ L.Vazdiķe